

ab Executorialium expeditione, & precepto de exequendo vigore rei indicatæ appellationi non esse deferendum, omnium ferè concors est sententia. 248.1.14
 Ab expeditione executorialium vigore triu conforium non esse licitam appellationem, citra dubium est. ibid.1.15
 Executorialium expeditio plus non grauat, & ideo non appellatur. ibid.2.17
 Executorialium expeditio est pars executionis, & ipfius atque sententiæ declaratio. ibid.19
 Executorialium expeditio, & decretu de exequendo fit in executione rei indicatæ. 249.1.22
 Executorialium expeditio ante rem indicatam, & intra terminum ad appellandum, appellationem fufpenfiam recipit. 250.1.32
 Executorialium expeditio continens nouum aliud grauamen vltra rem indicatam, admittit appellationem fufpenfiam. ibid.35
 Executorialium expeditio decreta contra alium in re indicata non comprehenfum, recipit appellationem. ibid.2.36
 Executorialium expeditio facta parte nõ citata admittit appellationem fufpenfiam. ibid.37. & 42
 Executorialium expeditio, vt per appellationem fufpendatur, debet rationabilis caufa in fcriptis exprimi. ibid.38
 Executorialium expeditionem debet præcedere citatio ad videndum illas relaxari. 251.1.42
 Executorialium expeditionem requirere citationem, vbi datur iudicis, rei, aut litigantis mutatio, fine controuerfia est. ibid.2.47
 Executorialium expeditioem requirit processus reproductione, aliàs fi negetur, negatur executio. ibid. 48. & feqq.
 Executorialium cum intimatione fit in Rota reproductio, vbi ante actuaalem executionem & declarationem incurfus censuratur quatuor termini feruantur. 253.2.74
 Executorialium executio est attentata, quia cum deberent reproduci coram Auditore Rotæ, reproductur coram fubexecutore in partibus. 254.2.84
 Executorialium vires ex quibus vel extinguantur, vel eneruentur. 258.2.1
 Executorialium præfcriptatum exceptio est legitima, cum oriatur ex infpectione sententiæ. 259.2.6
 Executorialium ius iure ciuili præfcriptum per triginta annos, à minori tempore iure canonico amittitur. 260.1.13
 Executorialium vires amittuntur per longum tempus concurrente non bono iure victoris. ibid.14. & 21
 Executorialium ius vt extingatur, triginta annorum lapsus requiritur iuxta Rotam. 261.1.25
 Executorialium executor Papæ fi nudi facti executionem alicui committat, & is excedat, potest de excessu cognoscere. 295.2.4
 Executorialium iudiciu ab ordine iudiciario etiam summario multum diftat. 303.1.1
 in Executorialium executione pro quantitate debet intimari debitori vt foluat. 305.1.14
 Secus fi instrumentum contineat tempus determinatum, quia tunc ipfe interpellat. ibid.15
 Executorialium executores non eodem modo, fed diuersimodè omnes sententias effectui tradunt.
 Executio
 infringit executor ad actum consistentem in irretractabilis, ad eorum patientiam aut quas fi reliciat executor, licet a
 confensum, renuntiare officium aut beneficium, & similia, quomodo se habere debeat. 308.2.41
 Executorialium latorum in Saluiano interdico quando possit impediri executio. 384.1.246. remiffiuè.
 ab Executorialium executore appellatio emiffa, follet delegari cum claufula (parito iudicato.) 501.1.168
 Executorialium potestas cum claufula (defendas inductum) extinguitur anno, si fortitæ fuerint effectum, qui per integrum annum perdurauit. 508.1.246
 Executorialibus non indiget sententia abfclutoria. 256.1.98
 in Executorialibus omnis cessat calumniola præfumptio, & pro eis præfumiunt ritè & rectè latas sententias. 261.1.24
 Executorialibus inferri solent libelli actionum & exceptionum, & alia munimenta quæ ad executionem magis congruant. 262.2.62
 Executorialibus inferendus de verbo ad verbum libellus actoris, cum eius probatio requirat fcripturam. ibid.63
 Executorialibus inferri libellum rei, vt constat de litis contestatione, non requiritur, cum sufficiat enunciatio litis contestationis. ibid.64
 Executorialibus libellus exceptionum erit inferendus, vt appareat an oppositæ executioni sint admittendæ, vel non, vel iam super illis iudicatum. ibid.65
 Executorialibus citatio inferenda est, vt appareat tertius possessor, & oppositor fuerit citatus, & quibus officiant executorialia. 263.1.66
 Executorialibus sunt inferenda omnia, quæ excludant exceptiones oppositas ad impediendam executionem, vt extrinseca alia excusetur probatio, nempe actorum exhibitio. ibid.67
 Executorialibus inferri solent testes meliùs probantes rei estimationem, valorem & bonorum liquidationem referuatam executioni, vt alia excusetur. ibid.70
 Executorialibus semel executis & incontinèti, non ex interuallo, si res ipsa ad condemnatum reuertatur, restituenda est iterum eandem executorialium virtute. 506.2.227
 Executio non videtur iudex cuius executio fuit perturbata. 507.1.232
 Exequedæ prouisionis Parochialis priuilegium non est concessum prouidenti, nec eius contemplatione, sed prouisioni, & ideo per variationem personarum non extinguitur, nec alteratur. 161.2.20
 Exequendi ius ex obligatione personali decem annis iure regio præfcribitur. 259.2.9
 Exequendi ius ex instrumèto guarentigato si præfcribitur per decennium, non impeditur via ordinaria ex instrumèto agi intra aliud decennium. ibid.11
 Exequendi ius ex actione reali etiam hodie iure regio non præfcribitur, nisi spatio triginta annorum. 260.1.12
 Exequendi ius in executorialibus etiam iure canonico non nisi spatio triginta annorum extinguitur, defenditur. 261.1.21
 Lanceloti Roberti assertio reprobat. ibid.22
 Exequendi ius ex executorialibus nõ habet instantiam regulariter. ibid.2.29
 Exequendi ius tam in executorialibus, quam instrumèto guarentigato habet instantiam triennio perituram, qui sentiant. ibid.34
 Quæ

Quæ opinio tãquam absoluta & sine distinctione sequenda pon est. ibid.35
 Exequendi ius etiam ex actione personali, & re iudicata, super ea post litis contestationem petita executione, interrupta perpetuatur in 40. annos. 264.1.60
 Exequendi iuris per citationem & executoris missionem interrumpitur præfcriptio, per litis autem contestationem perpetuatur ius ipsum in alios 40. annos. ibid.51
 Et quid in hoc Rota Romana censuerit. ibid.52
 Exequendi potestate carens executor, excedit in liquidatione fructuum tam decurforum vsque ad sententiam, quàm vsque ad tempus taxationis. 447.2.15
 Exequendum non est mandatum contra condemnatum in fructibus, si nominat alium qui eos percipit. 436.2.76
 Exemptio tributorum permittit appellationem fufpenfiam. 242.76
 Exemptionem habitam à Papa, aut legitimam compositionem allegans, si super illa non audiatur in causis decimarum, potest licitè appellare. ibid. 75
 Exercent vnum vel plures actus ratione iuris vniuersalis, quod quis prætendit sibi competere, fit extensio ad alios actus & personas, dummodo non diuersas. 138.2.119
 Expeditionem celerem vbi caufa desiderat, etiam iure canonico denegatur appellatio. 180.1.78
 ab Expeditione executorialium & precepto de exequendo tam rem indicatam, quàm instrumenta, &c. non esse licitam appellationem, vt verior opinio resoluitur. 247.1.11
 ab Expeditione executorialium appellatio admittitur, si rationabilem causam habeat expreffam. 249.2.31
 ab *Expensarum* petitarum condemnatione in vltima sententia, quarum nulla mentio facta est in ceteris instantiis, tanquam à nouo grauamine liceat appellare. 218.1.35
 Expensarum petitarum omiffa condemnatio in sententia non intelligitur condemnatus in illis absolutis. ibid.2.36
 Expensas iure actionis debitas & in condemnatione omiffas potest victor denuo petere, etiã sententia super principali transacta in rem iudicatam. 219.1.42
 Redduntur exempla. ibid.
 Expensas coram se factas an executor excedat taxando, vel ad mandantem debeat remittere. 437.2.85
Expessum, vel necessariu suppositum, ad paria iudicantur. 404.1.26
 Expessum quid dicatur. ibid.27
 Expessum satis dicitur quod virtualiter ex verborum propria significatione continetur in sententia. 415.2.130
 Expessum in sententia dicitur, quod ex ea tacite subintelligitur, & necessariu inferitur. 501.2.179

F

Fabrica deficiente, vel non sufficiente, beneficiati deducta congrua tenentur ad reparationem, & Episcopi, cõmendatarij, & alij inter esse habentes in fructibus eiusdem Ecclesiæ, quibus minime sufficientibus Parochiani tenentur ad contributionem. 11.1.7
 Fabricam si Ecclesiã diruta non habeat, clerici ciuilem tenentur contribuere pro reedificatione ex redditibus, qui sibi superflui deducto necessario. 51.2.2
Facio. Non potest quis per alium facere, quod non potest facere per seipsum. 321.1.51
Factum iudicis est factum partis. 345.2.167
Factum non dicitur, quod non durat factum. 507.1.234
Factum non dicitur, dum aliquid remanet faciendum. 508.2.252
 Ea quæ sunt facti in principibus ignorare præsumuntur. 130.2.26
Facta contra ius debent vtique pro infectis haberi. 225.1.23
Facta de facto, de facto rescindi ius est. 358.2.40
Faculus testandi concessa inhabili intelligitur seruata forma in testamentis requisita. 113.2.205
 in *Famularum* salario, & mercede operarij non attenditur qualitas diuitiarum, aut paupertatis, sed indistinctè non admittitur appellatio. 25.2.84
Fauor appellationis prohibita in Parochialibus non est inductus propter prouisum, sed propter Ecclesiã vacantem, & ita quocumque vadat prouisus reperitur. 43.1.33
Fideiussio est stricti iuris. 439.1.93
Fideiussio tutelæ extenditur ad gesta extra tutelam, illi tamen connexa. ibid.94
Fideiussio licet sit stricti iuris, extenditur ad accessoria, & ad omnia quæ adherent & accedunt rei principali. ibid.2.99
Fideiussio pro maiori summa, non valet, etiam pro minori summa, ad quam tenebatur, secundum veriorum opinionem. 503.2.200
Fideiussio in accessoriis, & respectu penarum, valet in plus quàm principalis. ibid.202
Fideiussor obligatus solutione certæ pensionis domus, tenetur pro deterioratione, licet fideiussio sit stricti iuris. 423.2.21
Fideiussor de iudicato soluendo an teneatur ad fructus decurforum post rem indicatam vsque ad eius partitionem. 449.2.32
Fideiussorem non obligari in plus quàm principalis, est forma legis. 503.2.201
Fideiussores non reperire maxima est difficultas excusabilis ab obligatione præstandi. 466.1.88
Filiusfamilias potest efficaciter ex contractu & quasi, seu ex iudicio, præterquam ex mutuo, obligari. 382.2.235
Filiusfamilias nullatenus potest alienare proprietatem rei in qua pater habet vsumfructum. 383.1.239
Filiusfamilias si non habeat bona, potest pro debito incarcerari. ibid.241
 in *Filio* contrahente alimenta concurrunt officium iudicis inductum ab ipsa natura, & contractus quod est quid accidens, sicque illud naturale debet attendi. 8.1.31
Finis regulatur à suo principio, & ad illud trahitur. ibid.
Florenus in Camera Apostolica in taxis capitur pro ducato de Camera, & de vero Florenorum valore, & eius varietate. 152.2.254. remiffiuè.
Forma si est omiffa in prouisione beneficij tam curati, siue simplicis, vel alia nullitas appareat, appellatio admittitur suspensiuè. 97.1.39
Forma & solemnitas ad prouisionem beneficij non fundatur in præfumptione, nec falsa causa, & sic etiam si fraus absit obligat in conscientia. ibid.2.43

Index Rerum,

Forma quando non potest seruari præcisè, sufficit actum facere eo modo, quo potest, & per æquipollens. 100.1.74
 Forma à noua constitutione inducta, & illa de facto non potest obseruari, puta, quia deficit persona, aut qualitas requisita, sufficit actum fieri eo modo, quo priùs geri poterat. ibid.75
 Forma Còcilij est vt patronus Ecclesiasticus vnium præsentet ex approbatis ab examinatorebus peracto concursu. 101.1.80. & seq.
 Forma nouiter inducta à Trident. præcisè & specificè est seruanda. ibid.86
 Forma à Concilio tradita si omittatur in prouisione Parochialis vacantis in mensibus referuatis, tale beneficium potest impetrari, & concedi solent brene rigorosum de capienda possessione nomine Camera. 103.2.104
 Forma omisso actum corrumpit, & vitiat. 97.1.41
 Forma iuris non fatiscit ex nimia festinatione, imò illi detrahitur. 99.1.63
 Formam annullatiuam non inducunt omnia contenta in Concil. Trid. sess. 24. de reformat. c.18. circa prouisionem parochialium. 111.2.176
 Exempla redduntur in deputatione Vicarij seu economi, & in edicto cum maiori termino appposito. item quòd eligatur magis dignus, quorù omisso non reddit prouisionem nullam. ibid.177
 Frater declaratus plebeius non nocet alteri fratri, etiam super nobilitate litiganti. 357.2.30
 Friuola appellatio dicitur inanis & varia. 62.2.38
 Friuolæ appellations nec ius desert, nec est à iudice deferendum. ibid.40
 Friuolæ appellations non deferens iudex Ecclesiasticus, vim non facere declarat Senatus. ibid.41
 Friuola esse dicuntur, quæ informia & fragilia sunt secundum Budaum. ibid.37
 Friuolum verbum importat caducum vel inutile. ibid.39
 Fructus in sententia vbi tacite sunt subintellecti, locum habent quòdo fuissent in iudicium deducti. 405.2.38
 Fructus longè distant à re, & diuerso iure censentur. 412.2.101
 Fructus semper veniunt in restitutione rei quàm attinet ad propriam naturam restitutionis. 413.1.104
 Fructus sub restitutione rei comprehenduntur si aliàs ex natura actionis & de iure veniebant & debebantur, non aliàs. ibid.105. & 113
 Fructus ante litem contestatam in sententia vt subintellegantur, per verbum (restituas) debent expressè peti. 414.2.115
 Fructus sunt separati ab ipsa re. 423.1.202
 Fructus quia causantur ab ipsa re, restituit executor datus dumtaxat ad rei restitutionem. ibid.203
 Fructus virtualiter subintellecti sub condemnationis verbis, executor non excedit liquidare, & præstare. 432.2.44
 Fructus ad quos condemnatus quis à die occupationis vel contestationis non excedit executor, si liquidauerit etiam fructus decursos post sententiam vsque ad realem restitutionem rei. 433.1.45
 Fructus in sententia intelliguntur deductis expensis & oneribus illorum occasione factis. 437.1.81
 Fructus ad quos quis est condemnatus, an possit computare & compensare cum melioramentis & expensis in executione. ibid.2.84
 Fructus in specie ad quos quis est condemnatus,

quando præstandi sint, & quando in eius valore sit facienda executio, & quando eorum æstimatio quàm plurimi crescant in executione sententia, à quo tempore, & à quo decreseat, & de pluribus alijs. 442.2.138.139. & 140
 Fructus in condemnatione nedom veniunt vsque ad sententiam, sed vsque ad partitionem sententia. 448.1.17
 Fructus post sententiam in condemnatione veniunt, si fuerint à principio fructus, aut interesse petita. ibid.118. & 31
 Fructus futuri sunt accessio coniuncta & non odiofa. ibid.2.25
 Fructus cum re restituntur, irrita aut annullata sententia, cuius contemplatione quis possidebat. 498.2.145
 Fructus restituitur ei re is, cui virtute decreti annullati possessio adiudicata est propter debitum, & licet pro parte veri debiti. 499.1.146
 Fructus restituntur ei cui bona vendita ob debitum ex iustitia reddi iubentur. ibid.148
 Fructus percepti vigore sententia & executionis, tam per viam appellationis, quam reuocatis reuocata restituntur. ibid.149
 Fructus etiam percipiendi vigore executionis recitæ sunt restituendi. ibid.2.150
 Fructus quilibet etià bonæ fidei possessor lite pendente perceptos tenetur restituere. 500.2.163
 Ab excessiua fructu taxatione & liquidatione, facta in executiuis, an & quando sit licita appellatio. 19.1.10. remissiuè.
 Fructuum beneficij ecclesiastici appellatione distributiones quotidianæ non comprehenduntur. 410.1.76
 Fructuum & prouentuum beneficij appellatione non comprehenduntur oblationes, mortualia, & annuaria. ibid.2.79
 Fructuum condemnatio etiam parochialis non fit nisi prouenientium ex decimis, primitiis, &c. 411.1.84
 Fructuum perceptorum restitutionis condemnatio non capit illos qui percipi potuerunt. 412.2.99
 uctuum post litem contestatam expressa petitorio non requiritur, sed cum ipsa re tales restituntur. 414.1.114
 Fructuum perceptorum, & qui percipi potuerunt, debet fieri condemnatio in reuocatione attentatorum. 432.2.41
 Fructuum qui percipi potuerunt per attentantem ommissa condemnatio tacite in sententia subintellegitur. ibid.42
 Dummodo percepti fuerint à tertio causam ab attentante condemnato habente. ibid.
 Fructuum condemnatio etiam si facta non sit nisi vsque ad sententiam, potest executor decursos post eam à tempore moræ exequi vsque ad actualem restitutionem. 448.1.19
 Fructuum condemnatio verificatur in perceptis à tertio habente causam ab attentante condemnato. 499.2.154
 Fructuum partitionem tacite subintellectorum in sententia operari clausulam (partito) verius ostenditur. 501.2.177
 Fructuum condonatio per iuris subauditionem facta intelligitur, vbi res mandat restitui, & verbo (restituere) sententia vsa est. ibid.1.178
 Fructus non lucratiuis cui iudex aut executor non seruato iuris ordine possessione tradidit, sed vero possessori tenetur restituere. 367.1.104
 ad Fructus decursos vsque ad sententiam, & ad decur-

& Verborum.

currendos vsque ad ipsius partitionem potest iudex condemnare. 448.2.24
 Fructus suos facit qui autoritate & sententia iudicis possidet tanquam bonæ fidei possessor. 498.1.138
 Fructus suos an faciat iudicis autoritate possidens etiam sine titulo, vel eo inualido. ibid.139
 Fructus perceptos, & quos percipere potuit, præstat attentans, etiam si in sententia non exprimitur, dummodo sint percepti à tertio, à condemnato attentante causam habente. 499.2.152
 Fructus à se perceptos præstat attentans condemnatus, licet euitet executionem pro iis quos percipere potuit, quando dat tertium qui illos percipit. ibid.153
 pro Fructibus tam naturalibus ex re, quam annuis censibus & redditibus futuris, potest agi & subsequi iudicis condemnatio. 448.2.26
 à Fructibus non exculat bona fides, & autoritas iudicis illum, qui virtute sententia reuocata possidet. 500.1.161
 Fructus aliqui faciens nulliter facit, etiam ipso iure. 63.2.52
 Fructuarius appellans dicitur in dolo esse. 65.2.71
 Fructus non videtur, quod parum duratur. 507.2.235
 Fundamentum sublata torum adificium corruit. 487.1.23
 Fundamento deficiente superædificari non potest. ibid.2.24
 Fundameta specialissima multa vrgent, quæ ius regium patronatus conseruant, præscriptionemque ipsius beneficij impediunt, atque quasi possessionem efficiunt. 128.2.9
 Fundo locato in biennio, & facto locatoris fuit conductor impeditus vti, contra quem sententia lata, an possit exequi in æstimatione contra locatorem. 453.1.556

G

Abellam debitam à clerico negotiatore, potest iudex laicus exigere & exequi in temporibus captis pignoribus, salua tamen persona. 494.2.103
 Gerundium dando, restituendo, &c. importat conditionem & formam præcisam adimplendam. 476.1.44
 Gerundium adiectiuum, vel participium, inducit necessitatem. ibid.45
 Gestum. Nullum est omne gestum præter mandati formam, nec valet, vt valere potest. 282.1.112
 Gestis intra decem dies ad appellandum à tempore sententia, licet sint nulla & attentata; tamen gesta post illos, & antea quàm perueniat sententia tenor ad notitiam condemnati, non reuocantur per viam attentati, quia non sunt nulla ipso iure, sed per viam iustitiae. 116.1.225
 Nec gesta dicuntur attentata, quia deficit appellatio, nec altera pars pro illorum reuocatione instans est audienda. 209.1.23
 Gesta à iudice à quo tangentia articulum à quo est appellatum, vt attentata sunt omnia reuocanda. 212.1.46
 Gesta ad suos auctores restringuntur. 357.1.22
 Gatum tempore electio Episcoporum pertinebat ipsi Regi Hispano. 150.1.227
 Gratia Põssicis fundata super aliqua causa aut qualitate, est nulla ipso iure, non consistit de qualitate, est nulla ipso iure, non consistit de qualitate. 131.1.46
 Gratia concessa etiam motu proprio nõ potest ope-

rari ultra intentionem & mentem concedentis. ibid.2.47
 Gratia narratio falsa existens perpetuò gratiam annullat ipso iure. ibid.48
 Gratiani compilatoris decretorum verba non habent vim canonis, nec canonizant iura ciuilia. 179.2.76
 Grauaumen in actis & sententiis negatiuis fortius est, ac magis qualificatum est grauaumen executum, in quibus ratio appellandi potentior viget, quàm in cæteris. 197.1.88
 Grauaumen illatum in sententia possessorij, si reparari non potest per petitorium, admittit appellationem suspensiuam. 183.2.115
 Grauaumen illatum ultra sententia tenorem nouum est, & excessus minime admittendus. 278.1.66
 Grauaumen nouum illatum per executorem nondum in iudicio fuit cognitum, nec grauaus super illo condemnatur. ibid.67
 Grauaumen simplex executoris vt excessum proponens inepte, & ante tempus agit, quapropter succumbens paraçta executione illud apte proponet. 290.1.202
 Grauaumen sat præiudiciale dicitur, quo impeditur via executiua competens. 329.2.11
 Ratio discretiua inter simplex grauaumen, & grauaumen qualificatum, scilicet excessum, redditur. 279.1.79
 A simplici grauaumine per executorem illato appellationi non deseruit. ibid.78
 à Grauaumine illato agenti via priuilegiata facilius admittitur appellatio, quàm aduersario. 329.2.13
 Millies grauaus in vna causa, toridem poterit bis à iugulis grauauminibus appellare. 214.2.5
 Guarentigato instrumento si sit procedendum summarie, pariter erit procedendum summarie in hypothecaria mota ratione debiti. 174.1.25

H

Heres ad hoc vt ex testamento militari in possessionem mittatur, requiritur plena probatio. 174.1.22
 Heres intentans bonorum possessionem vniuersalem, aut petitionem hereditatis contra possidentem vniam rem tantum, sententia comprehendit omnia bona quæ post sententiam ceperit possidere. 420.1.170
 Heres intentans iudicium vniuersale bonorum possessionis, aduersus nullam rem hereditatis possidentem, si post condemnationem ceperit possidere, non officit sententia. ibid.2.171
 Secus si vniam rem possideat, quia tunc cætera iudicium fundatum reperiunt. ibid.172
 Heredes Clerici quando ad reparationem tenentur, coguntur non obstante appellatione, quia qualitas obligationis ex persona heredis nõ mutatur. 54.1.25
 Hereditatem qui tenetur restituere, & monitus recuset, habetur pro restituente legis interpretatione. 313.1.89
 Heresis à crimine quando nunc admittatur appellatio. 202.1.34. remissiuè.
 Historijs & Chronicis fides vbi adhiberi solet. 154.2.278
 in Hypotheca probari debet de dominio vl quasi debitoris. 176.2.48
 Hypothecaria ex instrumento guarentigato executiue experitur cõtra omnes heredes & successores vniuersales, sed nõ particulares. 381.1.219
 Nisi

Index Rerum,

Nisi tertius faceret census, & canonis recognitionem in forma publica. ibid. 220
I
Gloriam semper dicitur esse intra terminum ad appellandum. 115.2.224
Illiterati quales dicantur. 22.1.50. remissive.
Immunis a collectis si describatur in libro tributiventium, debet infra decem dies appellare. 280. 1.89
Non immunis autem ab excessu poterit querolam semper proponere. ibid.
Impediunt & imperiti in iure equiparantur, cum ex utroque oriatur impedimentum officij exercitio. 22.1.50
Impensa petita: in prima instantia, in ea tamen omnia condemnatio, si in secunda super illis declaratur, erit prima sententia illarum respectu. 337.1.80
Et tunc in executione sententiae haec exceptio admittenda est. ibid.
Impensarum exceptio per viam actionis, & exceptionis, in iudicio principale deduci potest. ibid. 78
Impensarum exceptionem per viam actionis propositam debet iudex expresse pronuntiare, alias habetur pro omnia. ibid. 79
Impensarum exceptio modificativa in iudicio principali deducta per viam exceptionis, potest iterum in executione opponi. ibid. 81
Imperium merum habens ex privilegio si in vno actu exerceat iurisdictionem, totius privilegij ius conservat, & quid in praescriptione. 137.2.111
Imperatio facta ex vna causa, qua vera non existente, non potest sustineri ex alia causa tunc temporis existente. 132.2.50
Imperationes & provisiones Pontificales factae de beneficiis iuris regij patronatus tanquam subiectae clausulae irritantur nulla ipso iure, & praescriptiones cavere non possunt. 135.2.85
Impuniti non debet alicui non fecisse, quod factum non profuisset. 65.1.66
Indulta a Apostolica, quibus conceditur ius patronatus Catholicae maiestatis, facit mentionem successorum Coronae, & sedis Apostolicae, & propterea realia sunt, & perpetua. 133.2.60
Inhabilitatus ad beneficium per constitutionem penalem non censetur inhabilitatus ad pensionem. 406.2.52. & seq.
Inhiberi iudex ecclesiasticus poterit executori laico, exequenti clericum sententiam per laicum laicum clerico tertio nullatenus praedictantem. 497.1.131
Inhiberi secularis iudex tunc potest, quando contra clericum nequit procedere. ibid. 2.132
Inhiberi executor laicus quando contra clericum potest sententiam exequi, quia illi praedictat an possit ante ceptam executionem. ibid. 134
Inhibito censetur expedita subintellecta illa clausula praeservativa prout in commissione, a qua non aliter iudex recipit iurisdictionem. 30.2.17
Inhibito a superiore emanata vigore appellationis limitatae an iudicem afficiat, ne ultra procedat in caeteris articulis separatis, a quibus non est appellatum. 212.1.47. remissive.
Inhibito suspendit iurisdictionem iudicis a quo, etiam ubi alias poterat exequi, quia sententia erat privilegiata. 232.2.5. vt in exemplis, ibid.
Inhibito emanata vigore appellationis a mere in-

terlocutoria intimata iudici a quo, impedit processum ad ulteriora, & debet superfedere. 233.1.8
Inhibitioni censetur inesse dicta clausula conditio, quia iudex non habet iurisdictionem nisi peracta executione, qua deficiente evanescit inhibito. 30.2.18
Inhibitionem suam si iudex reuocat, & a reuocatione appellatur, poterit reuocationem iterum reuocare. 237.2.50
Inhibitionem si expedit ecclesiasticus iudex in laicum, antequam incipiat cognoscere de quaestione facti incidenter rei spiritualis, an ulterius possit valide se intromittere secularis. 497.2.135
ab Inhibitione, cui virtualiter inest clausula praeservativa, appellatio emissa est vt legitime defendendum. 30.2.19
ab Inhibitione appellatio quando tollat impedimentum iudici laico inhibito, vt liberè possit procedere. 497.2.133. remissive.
Iniquitas evidens, & iniustitia notoria, idem operatur ac nullitas, atque pariformiter sententiae executionem impedit. 92.2.6
Iniquitatis respectu nunquam appellatio prohibita intelligitur. 474.1.25
Inquisitio. Super aliqua qualitate formata inquisitio quae non probatur, & sequitur absolutio, potest de simplici delicto denuo inquiri. 289.2.197
Inscriptio in lapidibus & monumentis seu parietibus antiquis positus in loco publico legitime probat, etiam in magnum praedictum alterius. 154.2.277
Instantia iure canonico non perit, sed est perpetua. 260.1.15
Instantia iure canonico perit per decennium concurrente negligentis non bono iure, quia tunc bis praesumitur habita pro derelicto. ibid. 2.16
Instantia & lis in Romana Curia non finitur nisi per sententiam in omnibus causis praeter beneficiales. 261.1.19
Instantia in executorialibus non incipit currere, antequam in iudicio cepta sit executio. ibid. 2.30
Instantia perempta per triennium non perit ius agentis, quominus denuo aliam fabricet instantiam. 264.2.58
Instantia de nouo cepta reproduntur acta probatoria primae instantiae peremptae, quae fidem faciunt. 265.1.63
Perempta instantia in via executiva intentata actione in factum, potest de nouo inchoari, per aliam triennium. ibid. 64
Instantia si periret biennio ex d. Tri. acta omnia ordinaria iudicij perirent, vt citationes, libelli, termini, conclusiones, & similia. ibid. 69
Instantia cepta cum possessore beneficij mortuo, transit in successorem in eodem statu. 390.2.30
Instantia inchoata sub nomine dignitatis, transit ad successorem in dignitate actiue & passiuè. 391.1.309
Primae & secundae instantiae eadem est natura. 160.2.4
Instituto seu collatio quando facienda est ex certo genere personarum, vel ex personis certi generis, quibus aliqua qualitas requiritur (prout in exemplis ibi appositis) aliis facta, irrita est, & nulla ipso iure. 101.1.83
Instituto facta contempis patronis est irrita, & propterea appellatio ab ea etiam in Parochiali, vt licita suspendit. 106.2.141
Facta praesentato a minori parte patronorum, non dicitur facta contempio iure patronatus. 107.1.144

Instru-

& Verborum.

Instrumentum productum ante litem contestationem, non probat, nisi postea tempore probatorio fiat eius noua reproductio. 101.2.90
Instrumentum praesentatum coram alio notario, quam coram quo acta & lis tractantur, non prodest, etiam si alter notarius sit eiusdem tribunalis & iudicij. 117.2.240
Instrumentum semel executum, & bonorum facta ad iudicatio, non poterit iterum agi via executiva, praetextu quod non poterit consequi rem adiudicatum. 505.1.222
Sed via ordinaria aget ad manutentionem bonorum. ibid. 223
Idem in interdictione quorum bonorum, & hereditatis petitione semel concessa. ibid. 224
Instrumenta & alia acta conducentia ad litem, quae tractantur coram vno notario, non sufficiunt coram alio notario, etiam eiusdem iudicij & tribunalis praesentate & producere. 82.1.16
Interdictum quorum bonorum non admittit appellationem suspensiuam. 176.1.38
Quorum legatorum interdictum non admittit appellationem. ibid. 39
Interdicti de aqua quotidiana & aestiua sententia, cum habeat admixtam causam proprietatis, recipit appellationem a tota. 181.2.89
Interesse iudicis officio debitum crescit vique ad executionem sententiae. 448.1.21
Interesse lucri cessantis debitum ex sententia, non est vltura, sed assumit naturam fortis. 449.1.28
Interlocutoria super non admisione appellationis praedictat appellanti, & ideo ad admisionem appellare debet. 224.1.8
Interlocutoria iudicis declarans falsum & assertum procuratorem legitime comparere, non praedictat domino in scio, & potest quocumque de nullitate dicere. 341.2.133
Quid si dominus huius interlocutoriae habuisset notitiam. ibid. 134. remissive.
ab Interlocutoria de admittendis articulis si non est appellatum, nec poterit postea appellari ab ipsa actuali admisione. & de ratione. 249.1.24
Interpretari sententiam an possit executor. 457.1.1
Interpretari & declarare is potest qui actum gessit. ibid. 2
Interpretari & declarare verba dubia suae scripturae an possit notarius. ibid. 3
Interpretari & declarare voluntatem defuncti non potest haeres. ibid. 2.5
Interpretari suam sententiam non omnes iudices ordinarij possunt. 458.2.15
Interpretatio pendens ex mera voluntate, fieri non potest per successorem. 457.2.7
Interpretatio pendens a iuris regulis, & principiis ex actis seu processu, cuiuslibet iudicij successori pertinet. ibid. 8
Interpretatio generaliter sumpta in quinque species distinguitur, & quas. 459.1.20
Interpretatio ad duo capita reduci potest. ibid. 22
Interpretatio proprie idem est quod congrua verbi vel orationis declaratio seu expositio. ibid.
Interpretatio largè capitur pro correctiua sua extensiuam. ibid.
Interpretationem correctiuam alius quam Princeps facere non potest. ibid. 23
Interpretationem extensiuam non potest facere iudex nisi circa accessoria & eodem die. ibid. 24
Interpretationem proprie, prout est congrua verbi Salgado de process. Reg. Tom. 11.

& rationis declaratio, quilibet iudex potest facere. ibid. 2.25
Interpretatio circa substantiam actus dicitur nouus actus & grauamen. 461.1.41
Prout si sententiae purae executor velit addere additionem. ibid.
Interpretatio ea sola executoris permittitur quae deducitur ex verosimilibus coniecturis, in processu, verborum significatione & naturae attentis. 462.2.59
Interpretatio iuris tantum valet quantum propria verborum significatio, quae petinde habetur ac si esset expressa. ibid. 60
Interpretatio quae subintellegitur iuris intellectiua dicitur non extensiuam. 463.1.61
Interpretatio facienda est vt sententia iusta appareat cum iusta praesumatur. ibid. 2.67
Interpretatio sententiae dubiae sumitur ex actis, cum praesumatur lata ex causa in processu deducta, & quae ex eo apparet. ibid. 68
Interpretatio facienda est in dubio contra eum qui se fundat in sententia sicut & in contractu. 464.2.78
Interpretationis species quis deduxerit. 459.1.21
Interpretationis iniquitas executoris quo modo & ex quibus sit probandum. 462.2.58
Strictam quae habent interpretationem, non excludunt propriam verborum significationem. 415.1.120. & 149
Interpretationem non congruam verbis sententiae & minus legitime facere executores non patitur. 461.1.46
Interpretationem extensiuam facere potest iudex circa sententiae accessoria, puta fructus, expensas, &c. & tunc non nisi intra diem naturalem. 470.1.126
Vide Declaratio.
Intimatae sententiae quomodo facienda est condemnatio. 115.2.224. remissive.
Intimari debet appellanti, an iudex deferat appellationi. 228.2.56
Intrusus lite pendente non amittitur ad appellandum ab intimatione executorialium inter alios expeditarum, & quare. 378.2.197
Intrusi in beneficium litigiosum coguntur literis intimatis parere, siue habeat titulum, siue non. ibid. 191
Intrusi titulus & possessio est infecta inanis, nec restituibilis, quia caret iuris fomento. ibid. 2.196
Dispositio de intruso loquens procedit in accipiente possessionem ex executorialibus non seruatis seruandis. 254.1.77
Iudex debet esse certus de sua iurisdictione. 130.2.22
Iudex ad quem appellatum est in provisione Parochialis ob aliquam legitime causam antequam ordinarius prouiderit, vel tradiderit possessionem, aut tulerit sententiam, declarans bene appellatum, ac prauius concursu digniorem eligat, poterit huic possessionem vacantem tradere. 42.2.31
Iudex appellationis in beneficio curato vacante dicitur primus iudex, & loco ordinarij subrogatus cuius iure uti licet. 43.1.36
Succedit in locum prioris iudicis. ibid. 2.40
Potest facere ea omnia, quae poterat primus iudex. ibid. 41
Iudex ordinarius potest exempto compellere ad Ecclesiae reparationem appellatione & inhibitione non obstantibus. 53.2.18

aaa Iudex

Index Rerum,

Iudex ex officio potest repellere calumniosas excep-
pciones ad intricandum & procraftinandum iu-
diciu oppositas. 65.2.73
Ibid.
Idem de appellatione frustratoria.
Iudex ordinarius liberam facultatem & potestatem
habet a iure prouidendi beneficia incompatibi-
lia vacantia ipso iure per pacificam possessionem
secundi. 72.1.22
Iudex in declaratoria priuationis ipso iure nihil
noui agit, sed actum in praeteritum ostendit. 76.
2.70
Iudex non debet arbitrari in his, quae sunt a iure
determinata. 99.1.61
Iudex ordinarius intra quatuor menses currentes a
tempore notitiae vacationis tenetur mittere Sedi
Apostolicae fidem approbationis concursus facti
in Parochialibus vacantibus in mensibus Apo-
stolicis. 103.1.103. & qua forma.
Instituens ad praesentationem patronorum quo-
quomodo fiat, ius patronatus agnoscit, &
ideo institutio non est irrita, ex c. contempti
iuris patro. 107.1.145
Instituens praesentatum a patrono, non dicitur
contempsisse ius patronatus, & ideo institutio
non est nulla ipso iure, sed erit iniusta respec-
tu veri patroni.
Praesentatum a maiori parte patronorum si non
instituit, facit iniustitiam, non nullitatem.
Potest etiam tanquam Sedis Apostolicae delegatus
apponere Vicarios perpetuos in beneficiis
curatis vnitis dignitatibus, vel quibusvis Ec-
clesiasticis, non obstant appellatione, iuxta Con-
cil. Trident. de reform. c. 7. sess. 7.
Non potest praetendere ius vniuersale in benefi-
ciis consistorialibus Hispaniae prout Rex, max-
ime quia horum beneficiorum genus refer-
uatum est consistorio Papae.
Non est cogendus instituire praesentatum a Re-
ge alio existente in possessione per longum
aut longissimum tempus, donec per execu-
toriales conuincatur.
Iudex secularis potest cognoscere, & terminare su-
per donatione iuris patronatus facta a laico, &
ad illius implementum donatorem compellere.
Potest compellere promittentem donare ius pa-
tronatus, vt contractum adimpleat.
Potest cognoscere de qualitatibus inharentibus
ipsi donationi iuris patronatus.
Iudex ordinarius si no instituit praesentatum a Ca-
tholica maiestate & interim co quiescat, aliter ab
eius prouisione & processu appellationi inter-
positae consilium Camerae deferendum declara-
bit.
Iudex superior ad quem est appellatum ab ordina-
rio reculante instituire, iusta tamen ex causa, nec
potest institutionem facere, nec ad faciendam
ordinarium compellere.
Potest facere, quae poterat inferior.
Iudex appellationis succedit primo iudici tanquam
confirmator, vel infirmator.
Iudex subrogatus repraesentat primum, & eius po-
testatem.
Iudex ordinarius debet inquirere & scire conditio-
nem eius, cui confert.
Iudex superior ad quem beneficium deuoluitur, de-
bet illud prouidere habenti qualitates a funda-
tore requisitas.
Iudex in arbitrariis argui non potest, quia tunc

Deum iudicem rei huius cognitorem habet.
Iudex si ex statuto potest aliquem carceratum sub
fideiussoribus relaxare, si non fecerit, non appel-
latur.
Iudex delegans meram habet facultatem renocandi
iurisdictionem delegatam.
Iudex cuius facultati & voluntati aliquid commit-
titur, sicut cogi non potest per superiorem, ita
nec appellatur ab illo.
Iudex negligens, a quo appellatum est, non potest
renocando grauamen reassumere iurisdictionem.
Iudex deferens appellationi minime deferenda, ab-
dicat a se omnem iurisdictionem, & ultra valide
nequit procedere.
Non deferens appellationi legitima virtute regi-
gij decreti, aut alias, in proxima est causa at-
tentandi, & vim inferendi.
Iudex, si a degenate attendendam meam proba-
tionem, vel instrumenta non admittatur appel-
lacio virtute decreti regij; poterit ad sententiam
diffinitiuam procedere.
Iudex a quo inhibitus, non potest sententiam no-
torij exequi.
Iudex Ecclesiasticus vim non facit exequi capita-
separata sententiae, a quibus pars contra quem
lata fuit non appellauit, cum transeat in tem-
indicatam.
Et quo decreti genere tunc vtatur senatus regius
aditus per viam violentiae.
Iudex secularis iuste denegat suum auxilium pe-
titum ab Ecclesiastico pro executione senten-
tia, quam per legitimam appellationem compe-
rit esse suspensam, qua nolit admittere.
Iudex potest pendente appellatione ab interlocu-
toria mere procedere ante inhibitionem.
Iudex appellatione pendente ab interlocutoria ha-
bente damnum irreparabile, vel prauidicium,
causae principali superferre tenetur.
Iudex non potest semel a se abdicatam iurisdic-
tionem per delationem reassumere.
Etiam de consensu partium.
Etiam si detulerit siue expresse, siue tacite.
Iudex a quo etiam post delationem potest prafige-
re terminum appellanti ad prosequendum siue
incontinenti, siue ex intervallo.
Iudex no potest renocare interlocutoriam qua eius
finitur iurisdictioni, nec illam vterius potest reas-
sumere.
Quod procedit in iudice delegato declarante se
iudicem incompetentem.
Iudex ordinarius potest renocare interlocutoriam,
per quam eius finitur iurisdictioni, & de ratione.
Inhibitus potest ea facere, quae tendunt in faci-
liorem exitum appellationis.
Delegatus non potest post delationem vterius
in causa se intromittere ante remissionem.
Non potest renocare interlocutoriam, qua se in-
competentem declarauit, quod intellige suo
motu proprio.
Iudex qui detulit appellationi ab interlocutoria,
poterit de consensu partium delationem reuo-
care.
Et etiam de solo consensu partium delationis.
Iudex

& Verborum.

Iudex delegatus tenetur expresse declarare super
desertione ante executionem.
Iudex potest causatiue declarare super desertio-
ne, cum declarat expediendo executoriales.
Iudex cautus sit, non pronuntiare super sententia
exequenda, sed directo committat executionem
executori, vt appellato euitetur.
Iudex delegatus no potest interpretari rescriptum,
nisi quatenus eius verba patiuntur.
Iudex ad quem ab excessu est appellatum, non po-
test se intromittere super causa principali execu-
tionis, sed an sit excessus, vel non.
Iudex inordinate procedens & extrajudicialiter, fa-
cit iniuriam, & vt priuatus conuenitur.
Quod obtinet in iudice incompetente proce-
dente etiam seruato iuris ordine.
Et etiam si competens nulliter non procedit.
Iudex superior de excessu executionis cognoscens
siue per viam querelae, siue appellationis, non
potest se intromittere in negotio principali, sed
an sit excessus, vel non, dumtaxat.
Cogniturus de executore excedente ob non ad-
missas legitimas exceptiones, non potest co-
gnoscere de causa principali, sed dumtaxat an
iure sint reiectae, vel non.
Cogniturus de appellatione a nullitate senten-
tia, non potest cognoscere de iustitia aut in-
iustitia ipsius sententiae.
Cum non possit nisi super nullitate sententiae in
rem iudicatam transactae adiri, non potest de
iniustitia cognoscere, quia nullam acquirit
iurisdictionem.
Super excessu superior aditus no super simplici
iniustitia, non potest de ea cognoscere, cum
in libello contenta non sit.
Iudex requisitus praestando auxilium facti petiti pro
executione, non est qui grauat, & sic ad superio-
rem requisitus erit appellandum.
Requisitus pro executione sententiae a iudice al-
terius territorij lata dicitur delegatus & exe-
cutor, & ad requisitum appellatur ab eius
excessu.
Iudex quilibet siue ordinarius, siue delegatus, co-
gnoscit an sua sit iurisdictioni.
Iudex sicut appellatione pendente & eius termino
non potest exequi, ita nec executionem com-
mittere, cuius defectus est particeps executor.
Iudex vim facit non deferens appellationi a com-
missione executionis sententiae: suspensa per le-
gitimam appellationem.
Iudex requisitus an excedat non exequendo iuxta
statutum iudicis requisitus.
Re integra mortuo vel aliter finito officio requi-
rentis, an possit nihilominus executionem fa-
cere.
Iudex successores tenetur adimplere & exequi man-
datum directum suo praedecessori.
Iudex requisitus an possit cognoscere de dominio
aut possessione rei super qua exceptio est facien-
da.
Requisitus ad exequendum, dicitur nudus &
merus executor.
Requisitus pro executione sententiae quas excep-
tiones admittat.
Salgado de proce. Reg. Tom. 11.

Requisitus pro executione executorialium dicitur
merus executor.
Requisitus pro executione cognoscit de omni-
bus exceptionibus modificatiuis, si coram iu-
dice cognita non sint.
Requisitus potest de dominio rei super qua est
facienda executio, cognoscere etiam si sit me-
rus.
Iudex ordinarius qui in defectum iurisdictionis ar-
bitri ferentis sententiam exequitur, dicitur mix-
tus executor, quia omnes exceptiones admittit
& cognoscit.
Iudex reiciens probationem incotinenti oblatam,
ostendit suam iniquitatem contra opponentem
exceptionem, cuius malitiae praesumptio purga-
tur ex eo.
Tam in exceptionibus dilatoriis, quam in per-
emptoriis.
Et hoc casu appellatio statim operatur effectum
suspensiuum & attentata.
Iudex cum non possideat per actum nullum, non
transfert possessionem, licet habeat animu trans-
ferendi.
Iudex declarans actorem verum rei dominum, ne-
cessario supponit a reo restituendam.
Iudex referuans sibi taxare expensas, non potest
taxare damna.
Et quid in contractibus an appellatione expen-
salarum veniant damna.
Iudex si ponit manus ad connexa mandati, non di-
citur excedere eius fines.
Iudex an possit condemnare reum ad viuras de-
currendas post sententiam ob moram debitoris.
Iudex potest condemnare ad pecuniam debitam cum
interesse lucri cessantis, puta hodie ad rationem
vigesima pendenda, quando solutio satis diffe-
ratur.
Iudex delegatus subrogatus loco alterius delegati
potest sententiam praedecessoris interpretari ex
verosimilibus coniecturis, apparentibus ex actis
& processu, non autem ex mera voluntate.
Iudex non potest alterare & mutare sententiam, aut
eius substantiam.
Iudex secularis licet no possit directo clericum coram
se litigantem compellere ad compromit-
tendum, potest tamen causatiue denegando illi
audientiam.
Iudex laicus competens est de facto rei spiritali
incidenti.
A se capto opponente esse clericum cognoscit
ad effectum vt nullatenus differatur remissio.
& de ratione.
Iudex secularis potest cogere clericu vt sibi osten-
dat ea, quae est allegatur coram Ecclesiastico,
vt videat an sint concludentia, alias procedet.
Eligens clericum vt depositarium, potest & ipse
cognoscere de deposito restituatur.
Et quid actualiter cogere Martae opinio refertur.
Clericum deputans sequestrum, cognoscit de
ipso restituendo.
Iudex ecclesiasticus casu quo de laico cognoscere
potest exequi, tamen non potest in illius bonis
temporalibus.
Ultra ambitum Ecclesiae & pertinentia ad spiri-
tualia, nullum censetur habere territorium.

Index Rerum,

Iudex laicus clericum à se depositarium, seu sequestrarium electum, potest compellere captis pignori ad restitutionem depositi & sequelæ. 494.2.105
Causa plurimi remissuè recensetur quibus iudex laicus contra clericos procedit, & actualiter exequitur in eorum temporalibus bonis, & compellit captis pignori. 495.1.106
Iudex secularis magis dicitur iudex causæ quam clerici, quando post delictum fraudulenter suscipit ordines. 196.2.121
Iudex Ecclesiasticus non potest inhibere executori laico exequenti clericum in temporalibus, in casibus quibus sententia à seculari lata virtualiter & ex natura causæ aliterve præiudicat clerico. 497.1.130
Iudex superior de appellatione ab excessu cognoscens non potest se intrinsece in totius executionis reuocatione, cuius cognitio ad eum non est deuoluta, sed excessus dumtaxat. 504.2.211
Iudex delegatus postquàm sententiam tulit, & semel fuit executus, eius expirat iurisdicção. 507.1.228
Si facta suæ sententiæ executione condemnatus statim rem vltimè occupet, potest suam sententiam iterum exequi. ibid.229
Iudicis officio pertinet reformare, quæ dolo aut malitia gesta sunt à parte lite pendente. 65.2.72
Iudicis ordinarij potestas in prouisione beneficij litigiosi suspensa est, quousque superstes euincatur, & executoriales effectum sortiantur, atque possessio auocata ab illo. 110.1.161
Eius prouisiones non nocent patrono. 131.1.28
Iudicis iniquitas inter procedendum quando arguitur ex inspectiõne processus detegitur. 187.2.168
À Iudicis tarditate in ministrando iusticiam, vel illam negante licet appellare. 195.1.69
A cuius iudicis facto appelletur est attendendum, vt sciat quis iudex pro repositione excessus & grauaminis sit aduendus. 299.1.41
Iudicis auctoritas inordinatè procedentis non excusat à fructibus. 367.1.109
Iudicis factum dicitur factum partis & quando, ibid. 2.109
Iudicis factum ritè & rectè procedentis dicitur factum partis. ibid.110
Iudicis menti magis quam cortici verborum est inquirendum. 414.1.112
Iudici ordinario nõ est prohibita prouisio beneficij litigiosi cedente vel decedente colligante in perpetuum, sed dumtaxat suspenditur eius potestas, donec litis declaretur euentus. 110.1.160
Iudici ordinatio hodie ex motu proprio Pij V. præfixus est terminus duorum mensium, vt instituat præsentatum à patronis in Parochiali, aliter ad quem recitari potest. 148.1.209
Iudici ordinario non est appositus terminus ad instituendum vel confirmandum in beneficijs simplicibus, sed si id facere vel recusat, vel sit negligens, recurritur ad superiorem qui terminum illi præfigit, vt instituat, &c. ibid.211
Iudici exequenti violentiam in criminalibus potest licitè per vicinos, & consanguineos condemnati resisti. 199.1.5
Etiã in delictis enormibus, & atrocissimis, in quibus specialiter nõ est prohibita appellatio. ibid.6
Et etiã in crimine læsæ maiestatis, magis communiter resoluitur, cum declarationibus, remissiuè. ibid.7

Iudici à quo, an iudici ad quem pertineat rem iudicatam exequi, & executoriales expedire. 242.2.104, remissiuè.
Iudici seculari eadem ratione qua sibi causæ cognitio in clericum pertinet, ita etiã executio in temporalibus. 494.1.97
Iudicem secularem casibus quibus potest cõtra clericum ferre sententiam, eam non posse exequi, sed ecclesiasticum ad eius instãtiam, qui teneant. ibid.2.92
Iudicem laicum posse sententiam à se latam contra clericum casibus quibus cognitio iure pertinet vel aliter, sententiã ex natura causæ nocet clerico realiter in eius bona exequi, vt verior opinio resoluitur. ibid.96
À Iudice iurisdictionem exequentem non permittitur appellare. 59.2.4
À Iudice ordinario procedente ad vltiorem prouisionem beneficij, interim dum in Senatu regio de iure patronatus terminatur exceptio, appellationi emissa erit defendendum. 144.1.176
À Iudice inordinato processu appellationis esse defendendum, etiam in iudicijs alijs inappellabile. ibid.2.176
Iudice ordinario recusante instituire præsentatum à Catholica maiestate recurrentem ad consilium Cameræ pro secunda iustione, an & quãdo concedi vel denegari solet. 147.1.202
À Iudice Ecclesiastico recusante impartiri suum brachium imploratum à iudice seculari appellari potest ad superiorem, vt illum compellat. 149.1.22
Iudice ordinario prouidete Parochialè quoad executionem eius iuxta Trid. nõ attenditur quo iure an institutionis, an merè collationis, an confirmationis, & sic nec deuolutionis. 161.2.15
Iudice ordinario aliqua ratione differente executionem prouisionis Parochialis, si illam interim superior reuocet, & aliam ferat sententiam, potest suam exequi, cum vacans inueniat beneficium. 162.1.23
À Iudice habente arbitrium à lege, homine, seu statuto, appellari licere, qui teneant. 190.1.28
À Iudice cuius arbitrio aliquid committitur sine in ciuilibus, sine in criminalibus, qui teneant. ibid.2.29
À Iudice, cuius arbitrio aliquid relinquitur, non licet appellari in paruis & leuibus, secus in grauibus, in quibus quis enormiter læsus est. 191.1.31
À Iudice habente liberum arbitrium, seu absolutum à lege, seu statuto, vel homine, nõ licet appellare. ibid.1.33
À Iudice cuius conscientia aliquid terminandum, seu faciendum committitur, appellationi emissa non deferretur. ibid.2.36
À Iudice, cuius conscientia aliquid committitur, appellatio est prohibita quoad suspensiuum effectum dumtaxat. ibid.38
À Iudice, cuius facultati & potestati aliquid faciendum relinquitur, non licet appellare. 192.2.49
À Iudice facultatem dispensandi habente, & id negante, non licet appellare. 193.1.51
À Iudice denegante id quod facere potest ex suo mero officio, appellari non valet. ibid.55
À Iudice non supplente de facto cum potest, nec laedit, nec licet appellare. ibid.56
À Iudice negante id cuius facultati relinquitur, non appellatur, secus quando concedit, sed ex eo pars lædatur,

& Verborum.

lædatur, quia tunc appellatur. 194.1.62
À Iudice faciente quod facere præcisè cogi & compelli poterit, non appellatur. ibid.64
À Iudice obtemperante literas requisitorias, & permittente executionem, cum illis obtemperare teneatur, non appellatur. ibid.2.65
À Iudice nolente adimplere iustas requisitorias, cum possit per superiorem compelli, potest appellari. ibid.66
À Iudice ordinario recusante sine causa instituire præsentatum, vel confirmare electum, appellari licet, vel etiam superiorem adire per viam recursus. ibid.67
À Iudice ordinario negante licentiam iustam Reçtori, vel alteri beneficiario, licita est appellatio. ibid.68
À Iudice denegante defensionem reo, prout alijs, appellatio licita est. 202.2.45
À Iudice reiicente appellationem tanquam frivolum, si pars non appellet, videtur reiicçãoi consentire. 224.1.10
À Iudice reiicente petitionem eius cui ius denegat audientiam, appellationi interpositæ non defendendum. ibid.2.16
À Iudice vt iuris executore procedente non licet appellare. 225.1.25
À Iudice priuante beneficio iuris communis, appellatio legitima iudicatur. 236.1.36
Vno iudice delegato deferente, altero non, an ille possit panitere. 239.1.63
Et an vno iudice delegato persistente in sua voluntate delationis, possit nõ deferens in causa procedere. ibid.64, remissiuè.
Et quid quando vnus sine altero iuxta formam rescripti procedere potest. ibid.
À Iudice requisito excedere in executione ad quem sit recurrendum & appellandum. 296.1.7, remissiuè.
À Iudice qui sententiam tulit exequentem si appellatur, erit recurrendum ad ipsius superiorem. 299.1.42
À Iudice requisito exequentem iure proprio grauante appellatur ad illius superiorem. 300.1.50
À Iudice Ecclesiastico cuius officium imploratur pro executione lata à seculari, ad quem appellandum. ibid.2.52
À Iudice requisito pro executione sententiæ excedente mandatum, an ad requirentem vel superiorem requisiti sit ab excessu appellandum. 304.1.49
À Iudice iussu vt domum exeat, si semel exiit, & iterum redeat, non videtur exiisse. 507.2.238
Iudices curent vt si certam quantitatem ex processu deduxerint, expriment in sententiã ne liquidationem committant executoribus, quo uitabitur magnum dispendium partibus. 44.2.135
Iudices Ecclesiastici liberè possunt punire suos officiales laicos delinquentes in officiorum administratione. 81.2.11
Iudices ordinarij pares aut dispares vno deferente an alter possit procedere. 239.1.66
Iudices non debent recedere à verbis rescriptorum. 275.2.40
Iudices ordinarij non debent permittere executoribus Principis extra modum exequi & vassallos cedere. 296.2.15
Aduersus ordinarios recusantes instituire præsentatum à Catholica maiestate attentè procedatur. 147.2.105
Saluado de protest. Reg. Tom. II.

Duobus iudicibus procedentibus, alio non deferente, alio deferente, poterit iste, anteaquam ille deferat, iterum suam delationem reuocare. 238.2.62
Vide Superior.
Iudicium cuius sententia exequitur non obstante appellatione, non dicitur executum. 303.2.5
Iudicium agitatum cum Monacho constituto procuratore sine licentia superioris, non apposita exceptione an sit nullum. 341.1.130
Iudicium fundatum in principali de præsent, potest extendi ad accessoriũ de futuro, prout in fructibus decurrendis. 449.1.29
In Iudicio possessorio, quo sit condemnatio ad interesse ob non facultatem rei restituendæ, admittitur appellatio. 181.2.87
In Iudicio summario agitur an debeatur, in executio quomodo soluatur. 303.2.3
In quolibet iudicio vbi rei aut personæ datur mutatio, noua citatio præfata est, etiam si omnes necessariz præcesserint. 304.2.10
In executio iudicio ex l. fin. C. de edicto diui Adri. non admittuntur exceptiones requirentes altiore indaginem. 335.2.64
Executiua & summaria iudicia non admittunt exceptiones requirentes altiore indaginem. 334.2.51
In Iudicijs notorijs pronuntiatio non est propriè sententia, sed quædam iuris executio. 204.1.55
In Iudicijs priuilegiatis, & similibus quod nõ reperitur expressè concessum, censetur prohibitum. 388.1.173
In Iudicijs Ecclesiasticis ordinarijs reponit excessum executoris ob maximam difficultatem ad eundem superiorem. 298.1.30
Iuramentum sub cuius forma & præstatione lata fuit sententia, potest recipi appellatione pendente, nõ scilicet probatio precat. 12.1.67
Iuramentum sibi oblatum licitè recusat pars, quæ bene probant. 65.1.67
Iurisdicção prorogata & augmentata non est diuersa à prima, sed eadem extensa, & de vtraque idem est iudicium. 19.2.28
Iurisdicção regia licet vltra immemorabilem præscribi non possit, tamen contra priuatum, cui illam rex donauit ex priuilegio, tempore ordinario præscribitur. 155.2.294
Iurisdicção non est suspensa quoad ea, quæ nõ sunt in appellatione deducta, nec quoad personas in ea non comprehensas. 208.1.11
Quo casu interim gesta non dicuntur attentata. ibid.
Iurisdicção ordinarij an sit per commissionem executionis superius nouiter delegata, aut excitata, multum interest, quoad excessum. 282.1.107
Iurisdicção defectus probatur ex inspectiõne processus. 95.2.27
Iurisdicção tam delegatæ quàm ordinariæ defectus insanabilis nullitas est, & eius materia remissiuè. 114.2.211
Iurisdicção ac potestatem nullus delegatus recipit ante literarum præsentationem & intimationem. 320.1.43
Auocata iurisdictione à delegante, intelligitur sublata ab eius delegato compulso in partibus. 319.2.39
Ius potentius operatur in causa, quàm in causato. 202.2.32 & 317.1.12
Ius & iniuria opponuntur inuicem, quia ius neminem grauatur. 62.1.31

Index Rerum,

Ius habens ad possessionem rei per executoriales alteri restituta, potest contra hanc eo remedio agere. 365.2.92
Ius patronatus Ecclesiasticum ex quibus acquiritur. 103.1.100
Ius patronatus Ecclesiasticum vt dignius, trahit ad se seculare vt minus dignum, & pars Clerici trahit ad se partem laici. 104.1.111
Ius patronatus mixtum non cadit sub generalibus reservationibus. ibid.114.& 127
Ius patronatus competens pluribus vt singulis,aur pluribus vt vniuersis, quomodo consideretur respectu vocum pluralitatis. 106.2.141. remissiuè.
Ius patronatus non amittitur per vsum. 131.1.30
Ius patronatus regium est Coronæ incorporatum, ac de regalibus, ac ideo nisi per immemorabile tempus acquiri potest. 141.1.148
Ius regium patronatus quando apparere dicatur. 142.2.164
Ius regium patronatus non tractatur coram ordinario, sed in Consilio supremo Cameræ. 144.1.174
Ius patronatus regie Coronæ Hispaniæ quibus rationibus Regibus competat,recenset lex partita. 149.2.224
Ius patronatus in antiquis ex quibus coniecturis & presumptionibus probetur,remissiuè. 153.2.266
Ius patronatus antiquum probatur ex epitaphiis & literis descriptis in lapidibus antiquis. 154.1.275
Ius patronatus antiquum probatur ex antiquis analibus. ibid.2.279
Ius regium patronatus donatum à Rege alicui personæ seu Ecclesiæ an retineat naturam regij patronatus. 155.1.288
Ius patronatus absolute donatum primæua natura variata regulatur iuxta naturam donatarij. ibid.289
Ius patronatus originale laicali si aliquo titulo in Ecclesiæ aut Ecclesiasticam personam sit translatum, efficitur Ecclesiasticum. ibid.2.290
Ius regium patronatus donatum non absolute sed in feudum, cum scilicet adheret castro aut villæ infudatæ, retinet naturam regij patronatus. 156.1.296
Ius patronatus an & quædo in feudum vel emphyteusum concedi possit, vide remissiuè. ibid.
Ius regium patronatus donatum Ecclesiæ efficitur Ecclesiasticum. ibid.299
Ius patronatus alicuius comitatus annexi Episcopati,est Ecclesiasticum. & de ratione. ibid.300
Ius patronatus spectans ad prioratum erit Ecclesiasticum. ibid.2.302
Et etiâ si prioratus sit iuris patronatus laici, vbi legitima redditur ratio. 156.2.303
Annexum ius patronatus quos pariat effectus. 440.1.109. remissiuè.
Ius præcipiens fieri executionem contractuum,non intelligitur de nullis & inualidis, cuius exceptio executionem rectè impedit. 94.2.21
Ius quarendû facilius tollitur, quàm ius quæsitum. 140.1.139
Ius reale exigendi luctuosam vbi præscribitur,comprehendit omnes personas territorij, quibus ius illud applicari potest. 158.2.121
Ius reservationum est exclusum à sententia & cõdemnatione. 339.2.105
Ius tertij ex causa executionis non est actus stans de per se, sed dependens à iure creditoris. 489.1.47

Ius vniuersale pretendens in aliqua dicecesi probatis actibus particularibus aliquorum locorum,an manu teneatur in tota dicecesi. 139.2.131
Iuris executio non grauat. 60.2.113
Iuris patronatus regalis administratio, & cognitio non pertinet ad officiales Regis, sed ad ipsum dumtaxat, ideo scientia officialium Regij cogere nõ potest in eius iuris patronatus præscriptione. 130.2.22
ad Iuris patronatus regij præscriptionem in vtroque principe spirituali, & temporalis deficit intentio præscribendi, & scientia, beneficium esse iuris patronatus regij, nec de eo fit in supplicationibus mentio. 131.1.32
Iuris regij patronatus beneficium cum ignoret illius qualitatem, prouidet summus Pontifex ex capite amplissima potestatis. ibid.32
Iuris patronatus annexi maioratui Hispaniæ quasi possessio acquiritur successori ministerio legis regie, etiâ sine apprehensione actuali. 141.2.156
Iuris patronatus quasi possessio non transfertur in tertium occupantem maioratum. ibid.157
Iuris regij patronatus cognitio tã super possessione, quàm super proprietate, cui pertinet. 146.1.188
Iuris patronatus tanquam spiritualibus annexi iudici Ecclesiastico spectat cognitio. ibid.1.189
Regij iuris patronatus cõtrouersia tractatur coram Rege & eius consilio Cameræ specialissima ratione. ibid.190
Quod non solum vsus Hispaniæ recipit, sed & Regni Galliæ, Angliæ, Hungariæ, & Apuliæ. ibid.191
Iuris regij patronatus beneficio in alium statum erecto, an ius patronatus retineatur, vel amittatur. 156.2.306
Iuri patronatus quando derogetur. 104.1.115. remissiuè.
Iure canonico deficiente, recurrendum est ad leges & consuetudines regni potius quàm ad Imperiales. 168.1.109
Iure communi vtens non præscribit. 152.1.40
Iure deuoluto prouidens non officit patrono, nisi pro illa vice dumtaxat. ibid.41
Iure deuoluto prouisio faciendâ est cum causæ cognitione, an lis finita sit intra tempus, an scientia habita fuisset vacationis, & à quo tempore, & alia discutienda, ex quibus causatur deuolutio. 163.1.133
in Iure patronatus mixto vbi non concurrunt Ecclesiæ fauor, sed patroni dumtaxat, tunc qualitas laicalis præualet Ecclesiastica. 104.1.112
ex Iure patronatus vniuersali conseruato in parte priuilegij, retinetur ius in toto, & ad beneficia consistorialia nouiter reperta discooperta extensio fit. 140.2.143
in Iure regio patronatus non currit præscriptio, imò in Camera Lusitana plura beneficia oblita esse recuperata dicit Cauedus. 141.1.147
in Iure regio patronatus beneficiorum consistorialium non potest dari immemorabile à tempore indulutorum. ibid.149
de Iure regio patronatus si constat tempore regie præsentationis, vt dictum est, & ordinarius aliter conferat beneficium, prouisio erit nulla, & appellationi esse deferendum, declarabitur in tribunali regio. 143.2.172
Iure regio patronatus enicto possessor non est auocandus, nec præsentatus mittendus in possessionem, sed omnimodo sententia admittit supplicationem. 145.2.185

& Verborum.

in Iure patronatu regio non currit præscriptio. 154.2.281
Iure regio quando possit à possessoriis ordinarijs appellari. 177.2.60
Vente iure vniuersali ex priuilegio datur manutentio etiam in specie non possessa contra iuris assitentiam habentem, & etiam si possidenti ius commune resistat. 140.2.141
Iura loquentia de priuatione beneficij vacantis per ademptionem secundi incompatibilis iuxta verba, quibus vtuntur, respiciunt executionem & possessionis auocationem, prout est verbum (illico, absque moræ dispendio, &c.) & quæ ea sint iura plura explanantur. 73.1.36
Iura duo causata ex vna radice, vna ambo rescissione tolluntur. 489.1.49
L
L Aiciu propter societate Clerici non debet damnari pati, nec suum perdere priuilegium. 104.2.112
Laici omnes præsumuntur quandiu de contrario non ostenditur. 492.2.82
Latrones insignes, incitatores seditionum, vel duces factionum, non audiuntur appellantes. 201.1.28
Etiam si cõfessi tantum sint, vel conuicti. ibid.29
Laudi executio non est faciendâ pendente reductione ad iudicem vt bonum virum, vt verior opinio resoluitur, & quot sint in hoc articulo. 188.1.10
Iure regio hæc opinio innouata est. ibid.2.11
Laudi executio fit si sit inter partes conuentum. ibid.12
Vel si sit ab aliquo statuto sic inductum. ibid.
Et de aliis limitationibus, remissiuè.
Legatum relictum pro sepultura dilationem non recipit, & propterea nec appellationem suspensiuam. 111.2.60
Legatum, quod dilationem nõ recipit, debetur antequam hereditas adeatur. 12.1.61
Legatum non fuisse mandatum, nec relictum, probatur ex inspectione testamenti. 287.2.171
in Legato pro alimentis agitur iure actionis. 7.1.17
Tot sunt legata quot annuæ præstationes. 342.1.141
Legitimum dicitur, quod à lege recipitur, & approbatur. 328.2.2
Lex vbi aliquid fieri præcepit, iudex id faciens dicitur legis executor, à quo non est licita appellatio. 60.2.12
Quia tunc potius operatur lex, quàm homo, cuius est executor. ibid.
Lex vbi præcipit aliquid fieri, iam casus censetur definitus & determinatus per sententiam legalem, quo casu à legis dispositione videtur appellare, si à iudice vt legis executor appellatur. 61.1.17
Lex regia refertur qua renouantur donationes iuris regij patronatus factæ per Regem Ericum & aliorum Regum. 157.2.319
Lex tollens appellationem confesso, intelligitur de sponte confitente. 200.1.14
Lex seu canon debet intelligi secundum rubricam, sub qua situata est. 273.1.14
Leges enucleate, ponderate.
L. qui id quod ff. de donat. 8.1.29
L. 4. tit. 2. lib. 4. recop. 44.1.48
L. 1. tit. 1. p. 1. 52.1.5

L. 1. §. si quis tutor. ff. quando appell. sit. 83.2.25
L. scite. 15. ff. de excus. tut. ibid.
L. cum in vna §. tutor. ff. de appell. 84.1.28
L. 1. C. si sapius in integr. restit. post. 116.1.226
L. tempus. 19. ff. de re iud. 162.1.21
Remedium l. fin. de edicto diui Adr. est executiuum. 169.2.124. & 364.1.79
L. vnic. C. si de moment. poss. 175.1.31. & seqq.
L. vnic. C. ne liceat tertio prouocare. 215.2.10
L. quoniam nonnulli. C. de appell. 241.1.87
L. si contra. C. de appell. & l. fin. §. illud. C. de temp. appell. ibid. 89
L. ab executione. C. quorum app. non recip. 274.1.21
L. regia tit. 1. lib. 3. ordi. 283.2.125
L. si longis. C. de execut. rei iud. 208.1.40
L. cum fideicommissi. ff. de confess. 333.2.47
Remed. l. fin. C. de edict. diui Adri. proceditur summarie & executiue, & exceptio requirens altiore indagine reservatur petitorio. 335.2.61
Quod per interpretationem verborum probari desideratur, requirit altiore indagine, quæ reservatur in Remed. l. fin. ibid. 62
L. peremptorias. C. sententiam rescindi non posse, an loquatur in peremptorijs modificationis. 337.1.74
L. quod in diem §. citationem. ff. de compensat. expenditur. 337.2.84
L. 1. C. de fideicommissi. 343.1.149
L. is à quo. ff. de rei vind. 362.1.69
L. 1. §. si vir vxorii. ff. de adq. poss. 367.1.106
L. ex diuersi. §. 6. vbi. ff. de rei vind. 415.2.131
L. eos. 2. C. de vsur. rei iud. 450.2.41
L. Iulianus. 17. §. quod si dolo. ff. de rei vind. 437.1.78
L. furti. in pr. ff. de iis quib. vt indign. 451.2.44
L. eos. 2. C. de vsur. ibid. 45
L. ab execute. ff. de appell. 458.2.13
L. Paul. la. 2. ff. de re iud. 470.1.126
Remedium l. 2. C. de rescind. vend. licet non detur in contractibus stricti iuris, locum tamen habet in stipulationibus adiectis super contractibus bonæ fidei. 8.2.33
L. Partitæ verba, ibi (ausque lo contradiçian, &c.) ponderantur. 56.2.45
Libellus quo pater agit absque qualitate expressa legitimi administratoris, sustinetur si ex litis discurfu appareat quo iure sit actum. 388.2.285
Maxime vbi proceditur attentata veritate & sublati formulis. 389.1.286
Libellus generalis licet non admittatur, potest tamen ex discursu consistare qua actione sit expertum. 390.1.300
Libera facultas dici non potest, quæ ab alio dependentiam habet. 72.2.24
Liberam facultatem prouidendi beneficium vacans ipso iure per ademptionem secundi cum per ius accipiat ordinarius, debet intelligi appellatione non obstante. 73.1.34
Liberum arbitrium ex quibus verbis, & clausulis datum iudici intelligatur. 191.2.34. remissiuè.
Liberi, dictio idem importat quod sine alterius consilio, consensu, interuentu, requisitione, seu interuentione. 72.2.24
Importat voluntatem absolutam. ibid. 25
Denorat potestate liberam in faciente sua potestate, & alterius voluntate non requisita. ibid. 26
Vbi apponitur, impedit appellationem, quia idem importat, quod appellatione & præscri- a a a 4 ptione

ptione non obitante. *ibid.* 27
 Nec iure, nec ratione, nec æquitate aliqua regulatur. 73.1.31
 Vbi est apposta, intelligitur sublata omnis contradictio, & impedimentum. *ibid.* 33
 Sine contradictione actum celebrat, qui potest facere liberè. *ibid.* 35
Libri antiqui probant, quando eis communiter creditur, vel sunt in loco, vbi dumtaxat seruat autentia scripturæ. 35.1.282
Licium quod est fieri ante appellationem, & post illam fieri potest. 60.2.16
Limites territorij egredi, & terminos iurisdictionis ampliare, idem est. 277.2.60
Liquidatio incidens in executionem est pars ipsius, cuius substantiam & naturam non mutat. 274.2.28
Liquidatio in executionem incidens non inducit nouum grauamen, sed continet declarationem interpretatiuam, cessante excessu. *ibid.* 29
 Liquidatio pertinentiarum præcedente condemnatione vniuersali, dicitur declaratio interpretatiua non augens nec minuens condemnationem. 429.2.1.13. & 17
Liquidatio que non mutat substantiam rei iudicatæ, non inducit nouum grauamen. *ibid.* 17
Liquidatio tunc non mutat substantiam condemnationis, quando continet declarationem interpretatiuam, non augentem nec minuentem, seu variantem substantiam eius. *ibid.* 18
 Liquidatio quæ sub generalitate verborum sententiæ nec virtualiter, nec visibiliter comprehenditur, rectè conuenit definitioni excessus, & ideo à tali excessiua liquidatione licet appellare. 43.1.32
 Excessiua dicitur liquidatio si executor ordinem omiserit liquidationis, admittens exceptiones reiciendas, & reiciens admittendas. 434.1.57
 Liquidatio in executione facienda est per antiqua acta & testes, ne detur periculum subornationis. 442.2.133
 Liquidationis iudicium habet se vt incidit ad sententiam, & eius naturam assumit, ac pariter executioni mandatur. 417.2.148
 Liquidationis in executione per quæ fiat probatio, & ea summariè non seruato ordine iudicij ordinarij, vbi nec requiritur libellus, nec litis contestatio. 435.1.64
 Liquidationis probatio super pertinentiis, damnis, aut fructibus, &c. fit per interrogatorios aduocati. *ibid.* 2.65
 ad Liquidationem faciendam super pertinentiis, &c. tam actorem quam reum executor tenetur admittere. 436.1.68
 à Liquidatione fructuum, damnorum, pertinentiarum, &c. virtute rei iudicatæ aut instrumetij garantigiarum appellations non est deferendum. 430.2.28
 à Liquidatione executoris vigore executorialium non admittitur appellatio, sed iterum executori causa remittitur vt illam peragat. *ibid.* 29
 Ab excessiua fructuum, damnorum, &c. liquidatione & taxatione facta per executores admittitur appellatio suspensiuæ. 431.2.33
 Quod declara vt *ibid.* 36
 in Liquidatione excedit executor si sub liquidatione expensarum liquidet etiam damna. 433.2.52
 in Liquidatione excedit executor si ad illam faciendam non citet condemnatum. 435.1.62
 ad Liquidationes probandas executor tenetur ter-

minum assignare de stylo Rotæ, intra quem si non fiant, potest ad executionem procedere. 436.1.69
 à Liquidationibus incidentibus in executorialium executione non appellatur. 274.2.30. remissiuè.
Lis super reformatione aut nullitate pensionis etiam si pendat coram ordinario abique commissione, vel cum ea, etiam abique dicta clausula præseruatiua, adhuc talis exceptio non impedit executionem pensionis. 33.1.44
 Etiam si ordinarius hoc casu executorum inhibuisset, quia cum sit inferior nõ potest. *ibid.* 45
 Lis censetur derelicta per silentium decennij concurrente non bono iure negligentis, non in omnibus causis, sed in beneficialibus tantum, & quæ ratione. 260.2.17
 Lis perit triennio iure ciuili, & tamen non ius exequendi, cum triginta annorum lapsum desideret. 261.2.28
 Lis est initianda cum eo, cui sententia non officit. 278.1.68
 Lis agitur cum legitimo contradictore, si tractatur cum eo, qui primum locum obtinet defensionis à quo ceterorum ius deriuatur secundariò. 391.1.311
 Lis non dicitur finita per rem iudicatam, donec exequantur executoriales, & possessio apprehendatur. 508.2.150
 Quod procedit in sententia lata contra possessorem maioratam, feudis, fideicommissi, & nobilitatis, vt lata contra primum vocatum ceteris successoribus noceat. *ibid.* 2.3.12
 Litis contestatio vbi non requiritur, primus actus subsecutus habet vim litis contestationis. 264.1.55
 Quod procedit in via executina. *ibid.* 56
 Citandus est Episcopus aut patronus, & ab eisdem prouisus ad litem super spolio. 145.2.184
 Lite mota inter Episcopum & patronum, Vincento patrono, prouisus ab ordinario remoueri potest. *ibid.* 1.181
 Lite vertente inter Regem & alium patronum putatiuum existente in quasi possessione Vincente Rege, presentatus à putatiuo patrono amouendus est: & de ratione. *ibid.* 82
 Lite pendente inter patronos electores aut collectores super possessione, vincens declaratur verus possessor, & ideo ab aduersario presentatus seu electus erit indistinctè remouendus. *ibid.* 183
 Lite mota inter Episcopum & patronum interim dum lis terminatur, Episcopus apponit æconomum. 166.2.68
 Lite cæpta per citationem aut executoris missionem, incepta præscriptio interruptitur, non tamen perpetuatur actio, quæ de nouo initianda est. 263.2.48
 Lite cæpta per litis contestationem, non solum interruptitur præscriptio, sed perpetuatur actio in 40. annos, etiam si decem tantum sufficiant ad actionis præscriptionem. 264.1.49
 Lite mota contra plures pro portione sententia lata contra vnum non nocet aliis non nominatis qui intelliguntur omitti. 359.2.52
 Lite mota contra emphyteutam de iure spectante iuri domini, in illum laudatum & comparentem iudicium transfertur. 370.2.134
 Lite pendente inter creditorem & debitorem, si iste rem in solum dederit alteri tertio creditori, sententia inter illos lata in hunc an possit exequi contra tertium creditorem pro auocanda re. 375.2.172

Finem nunquam assequerentur lites, si ab executorialium expeditione daretur appellatio. 249.2.29
Litigans si moriatur, noua citatio cum relatione status litis in successorem est necessaria, alias corrumpit iudicium. 114.1.209
Litigij vitium in beneficiis contrahitur. 377.2.184
Litigij vitium omnes etiam ecclesiasticos ligat. 193.2.94
Litigiosa res non potest per alienationem mutare statum & ordinem iudicij, nec potest litis cursus impediri. 375.1.170
 Litigiosum non dicitur beneficium, nec lis super eo pendere, quando esset dumtaxat mota super possessione, tunc enim sola possessio litigiosa est. 110.2.166
 Litigiosum non dicitur beneficium, quando super eo vt vnito tantum lis vertitur. *ibid.* 167
 Litigiosum non dicitur beneficium, quando agitur super priuatione beneficiati, nisi agens de priuatione sibi simul petat adiudicari. *ibid.* 168
Litteræ Apostolicae ob eius reuerentiam habent executionem paratam, quæ non suspenditur per appellationem. 29.2.6
 Litteræ reformationis pensionis de stylo Curie regulantur iuxta naturam litterarum beneficiarum. 34.1.56
 Litterarum Apostolicarum virtute proceditur executiuè contra titulum tam ob earum reuerentiam, quam ob obligationem cameralem, quæ in eis fieri assollet. 29.2.9
 Locatio per Ecclesiam facta ultra nouem annos, nec in tempore permisso sustinetur. 503.2.203
Lutuosam præscribens ratione iurisdictionis, sufficit, illam percepisse ab aliquibus vassallis, vt contra omnes intelligatur. 138.2.120

M

M *Ad* pars prædemonstrat attenditur. 105.1.125
Maiores bona præscribuntur per tempus immemorabile. 141.2.151. declara vt à num. 282
 Maioratus mortuo possessore tertius occupans bona nec habet possessionem ciuilem, nec naturalem, sed solum detentionem. *ibid.* 154. adeò vt non possit præscribere. *ibid.*
 Maioratus bona non præscribuntur etiam per centum annos, vbi appareat euidenter de eorum principio, esse maioratus. 155.1.283
 Mandatum factum à Prælato vel Rectore Ecclesiæ in his, quæ spectant ad ipsam Ecclesiam, finitur morte Prælati, aut Rectoris, etiam lite cæpta in vita illorum. 117.2.239
 Mandatum insertum de verbo ad verbum in sententia aliusve actibus iudicialibus, fidem facit, sicut ipsum originale. 252.1.59
 Insertum per relationem & enuntiationem notarij non de verbo ad verbum, non probat, si negetur. *ibid.* 2.60
 Etiam si Notarius attestetur, se vidisse, & legisse. *ibid.* 61
 Et etiam si dicat, vt constat ex instrumento per me fieri rogatum confectò. *ibid.*
 Mandatum iurisdictionis & mandatum ad lites æquiparantur, & de vno ad aliud arguitur. 283.1.120
 Mandatum vtrumque litis, & iurisdictionis est stricti iuris, in quo non veniunt nisi expressa. *ibid.* 121
 Mandatum quem non habere, seu potestatem iudi-

candi, seu ordinem non fuisse seruatum, & similia, probatur per actòrum inspectionem. 288.1.175
 Quod in eisdem actis non apparet, dicitur non adesse. *ibid.* 176
 Mandatum regulariter debet exhiberi. *ibid.* 177
 Mandatum Papæ iniustum potest executor non exequi, sed rescribere, & secundam iussionem expectare. 321.2.58
 Etiam si mandatum contineat excommunicationem, *ibid.*
 Mandatum ex causa necessaria (prout est executio commissi) non expirat morte mandantis. 323.1.70
 Mandatum quibus casibus non expirat morte mandantis re integra. *ibid.* 2.71. remissiuè.
 Mandatum vbi est certum & limitatum, quia probabiliter excedit executor, est nullum ab eo gestum. 407.1.17
 Mandatum vt sit limitatum ad incertum liquidandum, propter probabilem dubitationem, excessus liquidationis, tangit iniustitiam, non excessum, vt in exemplis. *ibid.* 18
 Mandatum limitatum in incerto non causat excessum, sed grauamen, vt in exemplo apposito. 430.1.27
 Mandatum ad actum extrajudicalem extenditur ad iudicium occasione illius actus. 439.1.95
 Mandatum iudicis relaxatum vltra summam debitam, in totum est nullum, & reuocatur. 503.1.196
 Mandatum relaxatum partim ex causa falsa, partim ex vera, in totum est nullum, etiam pro summa debita ratione indiuiduatis. *ibid.* 197
 Relaxatum pro maiori summa, sustinetur etiam in excessu, si creditor eo tempore creditor sit, æquali aut maiori summa, quam sit excessus mandati. 509.2.262
 Mandati defectus probatur ex actorum inspectione, & impedit executionem etiam trium conformium. 95.2.29
 Mandati & legitimationis personarum defectus nullam reddit sententiam. 114.2.212
 Tenor mandati vbi est & lucerna executoris, 277.1.53
 Mandati forma diligenter attendenda est. 473.1.10
 à Mandato de euacuando domum, seu vt dicunt de sfracando, an liceat appellare. 184.2.121
 pro Mandato non præsumitur nisi quatenus ex eius inspectione appareat. 288.1.177
 Mandata regia, vulgò (prouisiones ordinariæ) dicitur, quibus vtuntur suprema tribunalia, non recipiunt supplicationem, quia partibus inuitis expediuntur, executione legis ita disponentis. 62.1.34
 Monumento denegatur quandiu appareat de titulo inualido. 140.1.138
 Maritus qui vt legitimus vxoris administrator potuit coparere, si vt procurator agit abique mandato, corrumpit acta, nec sustinetur illa via qua potuit agere. 387.2.270
 Quod procedit etiam in coniuncta persona. *ibid.* 271
 Maritus potest pro vxore agere sine mandato, & cautione de rato in bonis paraphernalibus, in ceteris cum cautione, in dotalibus liberè. *ibid.* 272
 Maritus censetur habere mādatum ad administranda bona paraphernalia. *ibid.* 273. & de alio simili casu. *ibid.*
 Materia delinquentis reperti in flagranti, remissiuè. 205.1.67
 Matrimonij quæstio si incidat, & remittat laicus iudici